

1. Kdo se vzdá-vá cest, kterým vlád-ne hřích,
 kdo ne-ří - dí se ra-dou bezbožných,
 ten, kdo se zří - ká lží a po-smí-vá - ní,
 po Bo-žích řá-dech ptá se bez pře-stá - ní,
 kdo spra-ve - dl-nost hle-dá den co den,
 po - žeh - ná - ní smí na-lézt v dí - le svém.

2. S vírou dál jak strom bude pevně stát / a z čerstvých vod
 vždy novou sílu brát. / Úrodou hojnou sytí hladového, /
 v žáru se stává stínem znaveného. / Těm, kdo se trápí, chce
 být útěchou. / Věrným dá Bůh znát cestu bezpečnou.

3. Bezbožní však svůj život ztrácejí, / když vlastní vůli věří
 raději. / Jsou jako chmýří, kterým vítr zmítá, / když Boží
 láska zůstává jim skrytá. / Před soudem s pýchou těžko
 obstojí, / bez milosti svou duši nezhojí.

T: Miloslav Esterle

M: Pseaumes octante trois de David, 1551